

A nemek törvénye

Kozma Szilárd: 4) A NEMEK TÖRVÉNYE. "A lét dadog. Csak a törvény a tiszta beszéd." (József Attila) A Teremtés minden szintjén (A létezés az összes dimenziójában, tehát nem csak a fizikai – biológiai dimenzióban, hanem az éteri, az asztrális, a mentális, az ideális és a kheterikus – kauzális dimenziókban.) minden megnyilvánulási forma, minden elemet és minden jelenség, spirituális alapjellege szerint, elsődlegesen kapcsolódik az első két világalkotó űs princípium közül az egyikhez, tehát vagy a Világosság princípiumához vagy a Szeretet princípiumához. Már a négy ősi alkímiai alepelemek, a Föld, a Víz, a Tűz és a Levegő is, magában hordja a nemek szerinti lényegi különbözősét és párosával tartozik a Világosság – Maszkulinitás (Levegő, Tűz), és a Szeretet – Feminitás (Víz, Föld) űsprincípiumához. A Világosság, a teremtés- és megváltás ismeretét princípiuma, vagyis az anyaggal való kapcsolatból, a személyes tapasztalatból szerzhető értelmi fény princípiuma. A Szeretet az áldozat általi abszolút megmentés és az egyéni megmentődés princípiuma, a Lilith által megbontott űs-egység emlékének és az egységre való emlékezének, és az egységhez való kötődésnek és az egységbe való visszatérési vágynak a princípiuma. Az Abszolút Létből kiáramló teremtésnek minden megnyilvánulási formája (struktúrája), kauzális lényege szerint eltolódik e két princípium valamelyikének az irányába, e két princípium sajátosságait tartalmazza hangsúlyosan és ezek valamelyikéhez tartozik lényegileg, mikor sajátosan különbözve a másikkal a megnyilvánulási formáitól, mikor látszólag megkülönböztethetetlenül azonosulva a másik nem karakterével is. (Lásd a primitív állati létformák esetében a him-nős egyedeket és a szűz-nemzés jelenségét.) Az eredeti két nem valamelyike minden jelenségben és minden folyamatban, lényegében mindenkor és mindenhol létezik. Az azonos teremtési minták szerint létrejött információs - energetikai létstruktúrák, valamint az ezeknek megfelelő fajok szerint differenciálódott életformák, a két űsprincípium szerint: a maszkulin (tapasztalati ismeret útján fokozódó szellemi értelem) és a feminin (az állandóság, a központi tengelyhez való kötődési ösztön bölcsessége, a szeretet gravitációja) űsprincípiumok szerint differenciálódott, ellentétes nemű spirituális-energetikai létstruktúrák és földi lények, kölcsönös vonzódási, egymásba hatolási és egységesülési viszonyban, kiegyenlítődési vonzás-viszonyulásban, megtermékenyítő kölcsönhatásban állnak egymással, és e vonzás és megtermékenyülési – megtermékenyítési vágyak kielégítése által, kölcsönösen feltételezik, megtermékenyítik és kiegyenlítik egymást, és e kiegyenlítődési törekvések beteljesedése által, az utódok szintjén újra teremtik önmagukat és egymást.

A Nemek törvénye tehát nem csak természeti szinten érvényesül, hanem az alsó és a felső asztrális, az alsó és a felső metális dimenziókban is, és elsősorban az ideális és a kauzális lét dimenziók szintjén. És ez még akkor is így van, ha a nemi sajátosságok és elülönülések, bizonyos létformákban az ember számára olykor felismerhetetlen formákat öltenek. A Nemek törvénye alapján tehát, gyetlen fizikai, asztrális, mentális vagy spirituális megnyilvánulási forma sem létezik nemi jelleg nélkül. A gondolataink, az érzéseink, vágyaink, kívánságaink és igényeink is vagy Feminin, vagy Maszkulin jellegűek. Az önérzet, a hiúság, a becsvágy, a versnegés, vagy a másik teljes legyőzésének a vágya, az ide vonatkozó ambíciók, vagy kíváncsiskodás, célra törekvés és a bátor előre hatolás az ismeretlenbe, az ok-okozati összefüggések keresése és a valóságkutatás, a racionalitás és a pragmatikus logikai igény, a beavatkozási és irányítási vágy, a ki felé fordulás és a külvilággal való konfrontáció, a Fény, vagyis maszkulin jellegű késztéseinket és tulajdonságainkat képezik. A szerelmi- és szexuális vágykielégítési ösztönök, az empátia, a szolidaritás, a segíteni akarás, a láthatatlan egység iránti vágy, a megőrzés, a biztonság-vágy, a kényelem, a be felé fordulás (introverzió) a homályosítás, a titkolózás, az intuitív megérzések, az önkéntelen mágikus hatás-gyakorlás, a sugallatok szerinti tájékozódás, Szeretet, vagyis feminin jellegű tulajdonságok. Mind a Nemek Törvénye, mind a Kiegyenlítődési Törvénye, mind a Fejlődés törvénye szempontjából, a nyugati típusú civilizációban élő emberiség törvénytelenül él. Ez, a saját tudománya és technikája által elvakított ember ugyanis, mindent a külvilág átalakításával, a könyörtelen gazdasági célratöréssel, a pragmatikus ésszerűséggel, tehát a külső beavatkozással és irányítással akar megoldani. Mindent a tudománnyal, a technikával, technológiával, a külső gépi – és hatósági ellenőrzéssel és befolyásolással - beavatkozással, vagyis kizárólag a maszkulinitás szerinti alapállással akar életben megoldani. Eközben a leginkább a Lilith által megzavart és sok esetben az eredeti női ösztönök ellenére állított un. feminin vágyakat: gazdasági jólétet, a biztonságot, a kényelmet, az öncélú élvezetszerzést és az étellel szembeni sterilítást: a kényelmet és az élvezeti lehetőségeket „veszélyeztető” utódok számának a boldogsága eléréséi érdekében való minimálisra csökkentési "szüksége" téves eszmerendszerben él, még akkor is, ha nyilvánosan lehazudja ezt. Ennek a következményeként, a civilizált nők többsége azokat a korábban szabadság- látszást keltő férfi-privilegiumnak számító eszközöknek és társadalmi pozícióknak a megszerzésére tör, amely privilegiumok gyakorlásának köszönhetően a férfiak elvesztették az apai (Nemzői és nevelői - beavatói) funkciójukat, az apaság idealitását és, mivel minden a szellemi világban jön létre korábban, majd a fizikai világban is megvalósul, az un. civilizált fiú gyermekek egyre nagyobb mértékben veszítik el a fizikai nemzőképességüket is, akárcsak a 28 év fölötti hölgyek. De a mai ember erre azt mondja, hogy sebj, ott van a nagyokos tudomány, amjd lombik-bébi programokkal „gyártják” az utódaink a gyermekeket és az anyai – teremtői idealitásukat és a magzat fogonói – magzatkihordói és szülői képességüket elvesztett nők többsége befolyásos társadalmi pozíciót, vagy legalábbis anyagi függetlenséget biztosító munkahelyet akar magának szerezni, miközben e civilizált anyák többsége ma már nem képes, de nem is akar orvosi ellenőrzés, befolyásolás és beavatkozás nélkül gyermeket szülni. Sőt: egyre nagyobb részük, nem is akar már csak maximálisan egyetlen gyermeket szülni – legalábbis a fertilis korban levő fiatal nők nem! – és a legszívesebben sterilizáltatnák és igan sokan sterilizáltatják is magukat egy életre.

4) A NEMEK TÖRVÉNYE. „ A lét dadog. A törvény a tiszta beszéd. (József Attila) A Teremtés minden létezés az összes dimenziójában, tehát nem csak a fizikai – biológiai dimenzióban, hanem az éteri, az asztrális, a mentális, az ideális és a kheterikus – kauzális dimenziókban.) minden megnyilvánulási forma, minden elemet és minden jelenség, spirituális alapjellege szerint, elsődlegesen kapcsolódik az első két világalkotó űs princípium közül az egyikhez, tehát vagy a Világosság princípiumához vagy a Szeretet princípiumához. Már a négy ősi alkímiai

alapelemek, a Föld, a Víz, a Tűz és a Levegő is, magában hordja a nemek szerinti lényegi különbözését és párosával tartozik a Világosság – Maszkulinitás (Levegő, Tűz), és a Szeretet – Feminitás (Víz, Föld) ősprincípiumához. A Világosság, a teremtés- és megváltás ismeretet princípiuma, vagyis az anyaggal való kapcsolatból, a személyes tapasztalatból szerezhető értelmi fény princípiuma. A Szeretet az áldozat általi abszolút megmentés és az egyéni megmentődés princípiuma, a Lilith által megbontott Ős-egység emlékének és az egységre való emlékezésnek, és az egységhez való kötődésnek és az egységbe való visszatérési vágnak a princípiuma. Az Abszolút Létből kiáramló teremtésnek minden megnyilvánulási formája (struktúrája), kauzális lényege szerint eltolódik e két princípium valamelyikének az irányába, e két princípium sajátosságait tartalmazza hangsúlyosan és ezek valamelyikéhez tartozik lényegileg, mikor sajátosan különbözve a másiknak a megnyilvánulási formáitól, mikor látszólag megkülönböztethetetlenül azonosulva a másik nem karakterével is. (Lásd a primitív állati létformák esetében a hím-nős egyedeket és a szűz-nemzés jelenségét.) Az eredeti két nem valamelyike minden jelenségben és minden folyamatban, lényegében mindenkor és mindenhol létezik. Az azonos teremtési minták szerint létrejött információs - energetikai létstruktúrák, valamint az ezeknek megfelelő fajok szerint differenciálódott életformák, a két ősprincípium szerint: a maszkulin (tapasztalati ismeret útján fokozódó szellemi értelem) és a feminin (az állandóság, a központi tengelyhez való kötődési ösztön bölcsessége, a szeretet gravitációja) ősprincípiumok szerint differenciálódott, ellentétes nemű spirituális-energetikai létstruktúrák és földi lények, kölcsönös vonzódási, egymásba hatolási és egységesülési viszonyban, kiegyenlítődési vonzás-viszonyulásban, megtermékenyítő kölcsönhatásban állnak egymással, és e vonzás és megtermékenyülési – megtermékenyítési vágyak kielégítése által, kölcsönösen feltételezik, megtermékenyítik és kiegyenlítik egymást, és e kiegyenlítődési törekvések beteljesedése által, az utódok szintjén újra teremtik önmagukat és egymást. A Nemek törvénye tehát nem csak természeti szinten érvényesül, hanem az alsó és a felső asztrális, az alsó és a felső metális dimenziókban is, és elsősorban az ideális és a kauzális lét-dimenziók szintjén. És ez még akkor is így van, ha a nemi sajátosságok és elülönülések, bizonyos létformákban az ember számára olykor felismerhetetlen formákat öltenek. A Nemek törvénye alapján tehát, gyetlen fizikai, asztrális, mentális vagy spirituális megnyilvánulási forma sem létezik nemi jelleg nélkül. A gondolataink, az érzéseink, vágyaink, kívánságaink és igényeink is vagy Feminin, vagy Maszkulin jellegűek. Az önérzet, a hiúság, a becsvágy, a versnegés, vagy a másik teljes legyőzésének a vágya, az ide vonatkozó ambíciók, vagy kíváncsiskodás, célra törekvés és a bátor előre hatolás az ismeretlenbe, az ok-okozati összefüggések keresése és a valóságkutatás, a racionalitás és a pragmatikus logikai igény, a beavatkozási és irányítási vágy, a ki felé fordulás és a külvilággal való konfrontáció, a Fény, vagyis maszkulin jellegű késztéseinket és tulajdonságainkat képezik. A szerelmi- és szexuális vágykielégítési ösztönök, az empátia, a szolidaritás, a segíteni akarás, a láthatatlan egység iránti vágy, a megőrzés, a biztonság-vágy, a kényelem, a be felé fordulás (introverzió) a homályosítás, a titkolózás, az intuitív megérzések, az önkéntelen mágikus hatás-gyakorlás, a sugallatok szerinti tájékozódás, Szeretet, vagyis feminin jellegű tulajdonságok. Mind a Nemek Törvénye, mind a Kiegyenlítődési Törvénye, mind a Fejlődés törvénye szempontjából, a nyugati típusú civilizációban élő emberiség törvénytelenül él. Ez, a saját tudománya és technikája által elvakított ember ugyanis, mindent a külvilág átalakításával, a könyörtelen gazdasági célratöréssel, a pragmatikus ésszerűséggel, tehát a külső beavatkozással és irányítással akar megoldani. Mindent a tudománnyal, a technikával, technológiával, a külső gépi – és hatósági ellenőrzéssel és befolyásolással - beavatkozással, vagyis kizárólag a maszkulinitás szerinti alapállással akar az életben megoldani. Eközben a leginkább a Lilith által megzavart és sok esetben az eredeti női ösztönök ellenére állított un. feminin vágyakat: gazdasági jólétet, a biztonságot, a kényelmet, az öncélú élvezetszerzést és az étellel szembeni sterilitást: a kényelmet és az élvezeti lehetőségeket „veszélyeztető” utódok számának a boldogsága elérési érdekében való minimálisra csökkentési "szüksége" téves eszmerendszerében él, még akkor is, ha nyilvánosan lehadudja ezt. Ennek a következményeként, a civilizált nők többsége azokat a korábban szabadság-látszát keltő férfi-privilegiumnak számító eszközöknek és társadalmi pozícióknak a megszerzésére tör, amely privilegiumok gyakorlásának köszönhetően a férfiak elveszítették az apai (Nemzői és nevelői - beavatói) funkciójukat, az apaság idealitását és, mivel minden a szellemi világban jön létre korábban, majd a fizikai világban is megvalósul, az un. civilizált fiú gyermekek egyre nagyobb mértékben veszítik el a fizikai nemzőképességüket is, akárcsak a 28 év fölötti hölgyek. De a mai ember erre azt mondja, hogy se baj, ott van a nagyokos tudomány, amjd lombik-bébi programokkal „gyártják” az utódaink a gyermekeket és az anyai – teremtői idealitásukat és a magzat fogantatás – magzatkihordói és szülői képességüket elvesztett nők többsége befolyásos társadalmi pozíciót, vagy legalábbis anyagi függetlenséget biztosító munkahelyet akar magának szerezni, miközben e civilizált anyák többsége ma már nem képes, de nem is akar orvosi ellenőrzés, befolyásolás és beavatkozás nélkül gyermeket szülni. Sőt: egyre nagyobb részük, nem is akar már csak maximálisan egyetlen gyermeket szülni – legalábbis a fertilis korban levő fiatal nők nem! – és a legszívesebben sterilizáltatnák, és sokan sterilizáltatják is, magukat. Ennek a steril-ésszerűen józan (ellen- Fény) és egymással az Ős-bűnben való együttérzés és szolidaritás (ellen - Szeretet) szerinti életvitelnek az ellensúlyozásaképpen viszont még nagyobb törvénytelenégeket követnek el: vagy primitív formában, tehát alkohollal és drága pénzért vásárolt kábító szerekkel, vagy annál is legrafináltabb fizikai módszerekkel és technikai trükkökkel, valamint misztikus ideológiákkal – un. beavatási utak követésével - kábítják magukat a valóságos szeretet-képességük, a spirituális éberségük (egységtudatuk) vissza- és megszerzésére való törekvések helyett. Primér emberi érzések szintjén, inkább a nőkre, illetve az anyákra jellemző az engedékenységek az elnézés és szemhunyás, az önáltatás, az apai morális igényesség, a szigorúság és a elvárás inkább maszkulin jellegű. Az odaadási vágy feminin, a szerzési - uralkodási vágy maszkulin jellegű, még akkor is, ha ezek a vágyak és érzések egyes személyekben fordítottan vannak jelen. Hiszen tudjuk és látjuk, hogy létezik megalkuvásra, gyöngéd odaadásra, idillikus és akár kegyes hazugságokon is szerzett, de lehetőleg állandóan tartó családi meghittsége vágyó, naivan türelmes és erélytelen férfi is. És ugyanakkor létezik hódításra, birtoklásra, uralkodásra és családon kívüli élvezet- szrezésre, személytelken szexuális kalandra vágyó nő is. De ezek csak a „fordított”

tulajdonságok a karmák jellegéből adódnak (Erős Föld, vagy Víz jellegű karmával rendelkező férfiak, és erős Tűz, vagy levegő jellegű karmával rendelkező nők) és ezek azok a kivételek amelyek, a mai liberális világi moralitásban, pszichológiai és spirituális szinten eltérnek a nemi meghatározottságtól (íratlan szabálytól). Hiszen a karma, a polaritás és a kiegyenlítődés törvénye alapján, amikor egy olyan komplex struktúra mint az ember, amely mind a két nem összetett sajátosságait magában hordja, erősen maskulin jellegű karmikus meghatározódással bír a kauzális dimenzió szinten (kheterikus teste szintjén), akkor ez a női személy az asztrális dimenziókban önkéntelenül is a maskulin jegyeit fogja erősíteni, azokkal fog élni és esetleg még tüntetni is. És fordítva: minél erősebb a feminin jellege van egy férfinak a karmájából adóan, annál puhább, enézőbb, korruptabb és érzékenyebb a lelki és az érzelmi szférákban. Innen adódnak tehát a nemek közötti felcserélődések, a transzvesztita hajlamoktól a szexuális aberrációkig elmenően. Tény az, hogy az Analógia Törvénye alapján (Ami fent van ugyanaz mint ami lent van...”), egy pontos megfelelés létezik a lényegi Kauzális funkcióknak megfelelő spirituális nemi jelleg és a fizikai meghatározottság, a természeti (nemi) megnyilvánulási formának megfelelő, felvállalható gyakorlati életfeladatok között. Ezért, ha valaki nőnek születik fizikailag - természetileg, az kauzális testében is nő, aki hím neműnek születik, annak a kauzális teste maskulin eszenciákat tartalmaz és mindössze a közties dimenziókban változik az meg, a karma jellege szerint. A karmának viszont nem az funkciója, hogy megtartsuk, hogy az szerint folytassuk az életet és a karmikus meghatározódásainkat erősítsük, hanem éppen ellenkezőleg: az az életfeladatunk egyik legfontosabb része, hogy a karmánkat – karmikus meghatározottságunkat – haladjuk meg. Ezért, az eredeti (ősi) nemi jellegnek a mesterséges biológiai (fizikai) megváltoztatása, nem csak fizikai szintű megtermékenyítési és kiegyenlítődési képtelenséget hoz létre, hanem erős akadályt és blokkot abban, hogy az illető személy valaha is képessé váljon a spirituális – kauzális funkciója betöltésére és a kiegyenlítődési – megváltó életfeladata beteljesítésére. Törvénytelen létállapotot és törvénytelen léthelyzetet idéz elő tehát az élet minden vonalán, az ilyen, karma-feloldás megtapasztalással járó beavatkozás, még akkor is, ha a világi törvények ezt a nemi jellegnek a biológiai megváltoztatását lehetővé teszik, illetve a hatóságok ezt engedélyezik. A helyzet uralási reflex és a helyzet ellenőrzési vágy is épp annyira maskulin érzés, mint a partner- uralási, vagy a biológia test (egészség) fölötti ellenőrzési vágy, amelyhez a nemi jelleg megváltoztatását lehetővé tevő, állítólag a Szeretet nevében munkálkodó orvostudomány szolgáltatja a helyzet és a testuralási (az eredeti nemi állapotnak a megváltoztatását célzó) eszközöket és módszereket. Nem feltűnő, hogy miközben a technikai-tudományos racionalitásába belekábult világunkban, a hölgyek meg akarják őrizni a feminitás külső jegyeit, de törekvéseikben, ambícióikban és külsőségekben férfiak akarnak lenni, addig transzvesztita a férfiak elsősorban a biológiai nemi jellegüket változtatják meg, persze azzal a kényelmes tudattal, hogy ezzel együtt viszont, nem kell a nők felelősségét is átvenniük: nem kell gyermeket szülniük, mivel erre eredetüktől fogva képtelenek. Ennek a kauzális szintű általános összezavarodást tükröző személyi önbecsapásnak az első számú következménye nem csak a kábítószerezés és az AIDSZ, hanem az egyre nagyobb méreteket öltő pedofília is. Minden dolog, minden jelenség és folyamat tartalmazza magában a két világalkotó princípiumot, attól függetlenül, hogy a polaritás törvénye alapján melyik princípium látszik hangsúlyosabbnak egy adott folyamatban, individuumban, vagy jelenségben. Minden maskulin (Yang) elemnek létezik egy feminin (Yin) megfelelője és fordítva. Ha meg akarjuk érteni a mágia, a keletkezés, a kreáció és a regeneráció folyamatainak a törvényszerűségeit, nagy figyelemmel kell tanulmányoznunk és elsősorban a saját személyitudatunkon belül kell felismernünk a Nemek Törvényének megnyilvánulásait. A Nemek Törvénye, a Kiegyenlítődés Törvénye és a Polaritás Törvénye szolgáltatott alapot az univerzális taoista metafizika (- később: filozófia és vallás) megalkotásához. A maskulin és a feminin princípiumoknak megfelel Yang (Fény) és Yin (Szeretet) világalkotó szellemi emanációk közvetlenül az abszolútumból válnak (áramlanak) ki és kölcsönös együttműködésükben, áthatolásukban, megtermékenyítve egymást, létrehozzák a két alaprincípium analogikus létezési formáit, mint a világosságot és a sötétséget, a szárazságot és a nedvességet, a férfit és a nőt, a hímet és a nőstényt, a savat és a bázist, a dűr és a mól hangzást, a kitágulást és a beszűkülést, a termékenyítést és a termékenyülést, a kezdést és a befejezést, a pozitívát és a negatívát, a feszültséget és az oldást és így tovább. Ezen két alap princípiumnak megfelelő létformák - állapotok - egymással kölcsönhatásban, egymástól elkülönülve és egymással kiegyenlítődve, újabb és újabb létformákat hoznak létre, ezáltal újabb minőségeket alkotva, amelyek továbbá más és más strukturálódási formákat hoznak létre, más és más összetett formákba szerveződnek és rendeződnek. De számunkra nem a Nemek törvényének filozófiai vetülete a fontos, hanem az a része, amelynek azonnali és közvetlen hatásait észlelhetjük a mindennapi életünkben. A Nemek Törvényét az asztrológiában, a Hold és a Vénusz bolygóval, (az alkímiában a négy alapelem harmonikus egységével, a preparáció, illetve a finomítás műveletével és az aritmológiában a négyes számmal) hozzák analógiába. A Hold ugyanis nem csak az Ősanya teremtő erejét és így részben a Jin ősprincípiumot is megtestesítő bolygó, hanem ő az odás és az oldódás, vallmait a tükröződés spirituális jelenségeit megtestesítő bolygó is. Az a bolygó amely megtestesíti azt az őserőt, aminek az alapján, minden okosnak látszó, védekező - civilizációs mellékkörülmény, ésszerűsége törekvés és tudatos ellenőrzési vágy ellenére, a tudattalanból feltörő vágy- és képzeletvilág ellenőrizhetetlen barlangjáratain keresztül, az Abszolút Szellem, mint megtermékenyítő és szülő-teremtő szellemi hatalom, közvetlenül megjelenik a pszichikai és a biológiai létezésben és minden kettelés nélkül kifejti erejét (hatalmát) a Vénusz őseréjével együtt és ezt legfennebb csak elfojtani tudjuk, aminek ha nem családi tragédia, akkor gyomor- és vese-betegség, nőknél: a méhhez- és a mellékhez, valamint a petefészkekhez kapcsolódó betegség és károsodás lesz a következménye. Minden nőben ott van a potenciális férfi és minden férfiban ott van a lehetséges nő. De mivel a Polaritás Törvénye, a Hatás és Visszahatás (Karma) Törvénye, a Kompenzáció (Alternancia) törvénye, valamint a Ritmus és a Ciklus törvénye következtében egy adott létfolyamatban az egyik világalkotó princípium jobban érvényesül a másiknál, ezért bennünk is inkább érzeteti hatását a Szeretet, vagy a Világosság az életünk egy-egy fejlődési (kiegyenlítődési) szakaszában. Ezért ugyanolyan fontos a jelenlegi állapotunk (nemiségünk) elfogadása és teljes részletességgel történő megismerése, átvilágítása, akár csak a másik nemmel való harmóniába kerülésre való ellenőrizhetetlen törekvés. A

Nemek Törvénye alapján nagyon fontos a másik nem megtestesítőivel való teljes (!) és őszinte kapcsolat folytonos fenntartása és biztosítása. A szexualitást is magában foglaló szellemi- lelki párkapcsolat gyakorlása elengedhetetlen feltétele spirituális tágulásunknak, az én- tudatunk kialakulásától (18-21 év) kezdve, az egyetemes léttudat kialakításáig és a végső személyi kiegyenlítődés bekövetkeztéig: a földi életünk befejezéséig. A lehető leghibásabb magatartás a nemi élettől való elzárkózás az úgynevezett "magasztosabb" szellemi célok elérése érdekében, mert ez ellentmond az egyetemes törvényeknek és így az Egyetemes Egységes Világszellemmel való közvetlen kapcsolatunknak, amely kapcsolat csakis a Szeretet és a Fény princípiumainak együttes átfödésén és kiegyenlítésén keresztül nyilvánul meg egyértelműen, és nem külön- zártan, valamelyik princípium kizárásával, vagy elsorvasztásával. A nemi elzárkózás következtében felborított személyi egyensúly elsősorban EGÉSZ- ségtelenséget, tudattalan feszültséget és szellemi hiányérzetből, vagy veszteségtől való félelemből eredő agresszivitást eredményez, hiszen a másik fél (princípium) megtestesülése nélkül élő ember fél ember, vagy félelmetes ember, tehát félő ember. Mivel az elzárkózás által a kiegyenlítődést lehetetlenné teszi, a tudattalanjában megjelenik a törvénytelenység, illetve a bűn tudata és akarva-akaratlanul ún. misztikus félelmek kezdik gyötörni, még akkor is, ha ezt nem vallja be magának és ezt a fél - félő - emberi állapotát a tudattalan legmélyebb rétegeibe rejtí még önmaga elől is. Nézzük meg, hogy hány negyvenkilenc éven felüli, cölibátusban élő, ép és egészséges pap létezik? Pedig polgári és orvosi szemszögből ők kiegyensúlyozott, egészséges és nyomasztó gondok nélküli életet élnek! És ez az egész- ségtelenség, még ha áttételesen is, előbb-utóbb jelentkezik az élet más területein is, ha nem mindjárt a fizikai test szintjén, akkor az asztrál test, illetve a pszichikai közérzetük: a lelki - morális közérzet, vagy az intellektuális tevékenység és képességek szférájában. Az a személy, aki a konstellációjából is kiolvasható szexuális gátlásossága, szorongásai, kényelem-szeretete, vagy létképzeti- szellemi zavara, misztikus megtévesztettsége következtében elzárkózik a érzelmi kiegyenlítődést is lehetővé tevő szexuális kapcsolat létrehozásától, valójában nem teljesíti spirituális életfeladatának legfontosabb részét. Ez a személy előbb- utóbb kényelmetlen körülmények közé kerül és majd a szorult, esetleg tragikus élethelyzetekben lesz kénytelen a nemi kapcsolatot átélni (Pl. nemi erőszak, vagy szexuális zaklatás és ingerlés formájában.), aminek következtében szenvedések és betegségek árán kerül kapcsolatban a Vénusz princípiumával. Annak függvényében, hogy e tragikus kapcsolat hatására ráébred-e, vagy nem a nemi (szexuális) rendeltetésének a jelentőségére és fontosságára, találkozik majd olyan személyekkel és olyan információval, amely tovább segíti, vagy zaklatja őt, mindaddig, amíg képes lesz a szexualitás teremtői és világalkotói eredetét, annak egyetemes kiegyenlítődési funkciója szerinti spirituális jelentőségét személyiségtudatába integrálni. Szerelmi életünknek ez a vetülete, az anyaság, illetve a teremtői princípiumához is kötődik és azzal együtt a Szeretethez a látszólag külön választott, de kauzális szinten még egy egységes megjelenési formája. Spirituális szempontból fontos arra figyelni, hogy szexuális párkapcsolataink harmóniája és a környezetünkben élők párkapcsolatának harmóniája legyen elsődleges a többi (rokon, baráti, ismerősi, üzleti) kapcsolatokkal szemben, mert ha a szexuális-szellemi párkapcsolatunk nem harmonikus, és ami a leggyakoribb: hézagos és rendszertelen vagy hiányzik, a többi kapcsolataink sem lehetnek normálisak és kiegyensúlyozottak. Mert a Szereteten alapján (amely egy alacsonyabb vibrációs fokozaton azonos Vénusz által megtestesített egységesülési vágygal, akárcsak a Hold által megtestesített Teremtési aktusban való közvetlen részesüléssel) elsősorban univerzális lények vagyunk emberi megtestesülésünkben és másodsorban valamelyik más világalkotó princípiumnak (Fény - Szeretet: maszkulin - feminin) az elsődleges megtestesítői, akiknek mindig szüksége van a kiegészítődésre és kiegyenlítődésre, illetve az érzelmi és a természeti egységesülés aktusra, ami analogikus megfelelések szintjén azonos az univerzális egyesülés mágikus aktusában való részvétellel! Csak ezután lehetünk a Fényben és a Szereteten felelősen létező lények, akik tudatosan részt vállalnak, a Karma és a többi törvény alapján, a határtalan szellemi létezés egy újabb határozott megnyilvánulási forma létrehozásában, amelynek a szellemi-lelki kiteljesedésében, megerősödésében és önállósodásában segídekezhetünk, anélkül hogy annak fejlődési programját erőszakosan és önkényesen, befolyásolnánk a mi jóról és rosszról alkotott egoista elképzeléseink (egyéni és csoportos korrupciónk), vagy az érvényben levő, életnyeresi és érvényesülési (tradicionális) élettechnikák által megszabott moralitás és közhiedelem szerint. Fontos, hogy ésszerű civilizációs zavarodottságunk közepette ne feledkezzünk meg a rendszeres, folytonos és harmonikus érzelmi- szexuális kapcsolatok megvalósulásához szükséges nyugalmi és bensőséges feltételek létrehozásáról és másokat se akadályozzunk meg ezeknek a körülményeknek a megteremtésében. Ne vállaljunk magunkra semmiféle hős szülői, vagy hős gyermeki áldozati szerepeket a szexuális partneri kapcsolataink hátrányára. Nem csak azért mert ez egy hazug, érzélgős szerepjátszás, ami csak arra jó, hogy leplezzük vele a partneri kapcsolat fenntartásához szükséges fokozott figyelemre és odaadásra való képtelenségünket - lustaságunkat és kényelmességünket-, és nem csak azért, mert ezzel a rokoni magatartással legtöbbször többet ártunk, mintsem használnánk azoknak, akiknek állítólagos érdekében meghozzuk a fölösleges áldozatokat, hanem azért elsősorban, mert egy ilyen álláspont az egyetemes törvények szellemében érvénytelen. A fölösleges anyáskodás, és apáskodás valójában őszintétlen szerepjátszás, amivel a szerelmi, élettársi viszonyaink nehézsége elől, más humanista szerepekbe menekülünk, megfoszt bennünket a szellemi kiteljesedésünkben és így a tulajdonképpeni emberi feladatainknak a teljesítésében. Mert nem az a feladatunk, hogy fölösleges drámai áldozatokat hozzunk, amivel inkább ártunk mint használunk magunknak és szeretteinknek, és nem az a feladatunk, hogy ezek után a kijátszottak és a megcsalatottak pózaiban és szerepeiben tetszelegjünk, hogy a végén belekeseredjünk és belebetegedjünk ezekbe a hamis szerepeinkbe, hanem az, hogy az összes képességeinket felszínre hozva, kapcsolatba kerüljünk minden őserővel, azokkal harmóniába kerüljünk mind a belső szellemi - lelki folyamataink, mind a külső kapcsolataink és viszonyaink szintjén és hogy kiegyenlítődjünk önmagunkban és ezáltal az emberi- természeti környezetünkkel. A kiegyenlítődés viszont nem a szülő-gyermeki viszony erőltetését jelenti a harminc éves gyermekkel miközben annak egy másik ellentétes nemű személlyel kellene egy egészséges szexuális szerelmi kiegyenlítődnie. Amennyiben nem segítünk a többi embernek -a hozzánk közelállóknak- azáltal, hogy nyíltan elvárjuk tőlük: tegyenek meg mindent a saját testi- szellemi egészségük elérése és megőrzése érdekében, ahelyett hogy hátaltelten, csillogó szemekkel nézzenek ránk,

amiért olyan mindennapi feladatokat is elvégzünk helyettük, amiket ők kellene elvégezzenek (amennyiben erre nélkülünk rá lennének kényszerülve), csak növeljük az úgynevezett szeretteink lelki (tudati) zavarit és ezáltal a szellemi diszharmóniát magunk körül. Minden embernek az feladata, hogy a határhelyzetben levő fizikai dimenziót egybe kösse a fizikai - természeti személye és a szellemi léttudata segítségével az Abszolút Szellemmel. Hogy egész lényével elősegítse a teremtés határállapotaiban egymástól külön vált lények közötti harmonikus és egyértelmű kollaborációt. Ez viszont lehetetlen a Nemek Törvénye hatásának az összezavarásával, a hamis információ-áramlattal. Persze, ugyanaz a létfeladata azoknak is, akikkel a Karma és a Rezonancia Törvénye alapján együtt kell élnünk. Még a karmájuk tisztázatlansága következtében krónikus betegségekben szenvedő beteg szüleinknek és más hozzátartozóknak is az, hogy a karmájukat feloldják és a kiegyenlítődési képességeik megszerzésével a Mennyek Országa nevű megváltotti állapotot, önmagukban, minél nagyobb mértékben létrehozzák. Márpedig ez lehetetlen a különböző természetű illetve a rokoni és a szexuális jellegű kapcsolatok össze tévesztésével és összezavarásával. Nem szabad megtévesztenünk és létfeladataink elvégzésében megakadályoznunk szeretteinket kíméletes hazugságokkal és az ők ragaszkodó, egoista szeretet- elvárásaiknak a feltétlen kielégítésével. Ezáltal csak félrevezetjük mind őket, mind saját magunkat és a legsötétebb korrupcióvá züllesztjük azt, amit Szeretnek nevezünk. Az alkímia ezt úgy határozza meg, hogy csak egymástól jól elkülöníthető elemek (személyek) és személyi feladatkörökben jól meghatározott és elhatárolódott autonóm személyek egyesülhetnek, - tehát szerethetnek. Az álegyesülések és a látszat- szeretet különböző formái tulajdonképpen csak az általános létkorruptiót tartják fenn és nem vezetnek a szretet – világgóság kiegyenlítődéshez, hanem éppen fordítva: akadályozzák annak a megvalósulását. Ezért a szellemi általán körbenforgáshoz, valamint a valós beteljesülés és kiegyenlítődés elmaradásához, kietlenséghez és az öregkori céltalan elmagányosodáshoz vezetnek, de valós és tartós egészséghez, családi boldogsághoz és az egyéni nyugalomhoz, a szellemi derűhöz és az egészséghez semmiképpen. Csak akkor lehetek teljes és egészséges személy, ha van az életemben egy másik, egyedüli(!) és ellentétes nemű személy akivel a Teljességet és az Egészséget megvalósíthatom és azokat Tökéletesen átélhetem. Akivel a Fény és a Szeretet kiegyenlítődésének a misztériumát emberi határállapotomban legalább részben, de lehetőleg folytonosan átélhetem. Egyszer s mindenkorra tudomásul kell vennünk, minden romantikus misztika és minden tudományos pszichologizálás ellenére, hogy ez, a kiegészítő személy, soha nem lehet más a Nemek Törvénye alapján, mint az az ellentétes nemű ember, akivel minden dimenzió szintjén teljes páros kapcsolatban élek. Ilyen „belterjes” kapcsolatban pedig nem élhet hosszú távon egészségesen és termékenyen testvér a testvérral, vagy barát a baráttal, de a leginkább nem élhet szülő a gyermekével és gyermek a szülőjével! A fiát, vagy a lányát annak a szeretőtől, vagy házastársától féltő és attól elidegenítő szülő, a felnőtt gyermeke élettársát rágalmozó, vagy szidalmazó, azzal féltékenységében gáncsoskodó szülő, valójában veszélyesebb és zavarosabb szellemi és lelki incesztusban él a gyermekével, mint az, a züllött és erkölcsileg megtévedt szülő, aki a saját gyermekét zsöngé fiatal korában fondorlatosan elcsábítva, azzal szexuális kapcsolatot létesít, vagy éppenséggel megerősokolja. A gyermek-szülői viszony minősége egy folyamatos átalakuláson megy keresztül a testet öltés időszakától (a biológiai fogamzástól számított 18-21. naptól) a gyermek önállósodási képességeinek kifejlődésig és kialakulásáig és legkésőbb huszonegy éves korban meg kell szűnjön a szülő gyermek kapcsolatnak minden irányítási - ellenőrzési, befolyásolási (beeszlóási, beavatkozási) jellege. Az egyetemes törvények szempontjából törvénytelenül fenntartott befolyásolási kapcsolat, csak gátolja mindkettőnek az individuális szellemi kiteljesedését és kitágulását és kiegyenlítődését és a kapcsolat ilyen jellegű tovább-folytatása nem hoz létre csak további karmikus terheket. A végtelenségig passzolgatják egymásnak karmikus feladataik megoldását ugyanis a legtöbb magányos szülő, öntudatlanul bár, de egyfajta párkapcsolati kompenzációként éli meg a gyermekével történő „pragmatikus” együttélését. Ebből erednek a felnőtt "gyermekek" intim dolgaiba való féltékeny beleszólások és az érzelmi zsarolások. A Nemek Törvényének a minél alaposabb meg értésére és a törvény szelleme felhőtlen átélésére való törekvés nélkül, valamint a lelki és a pszichikai hatásainak a figyelmen kívül hagyása, lehetetlenné teszi a többi törvény teljes megértését, tudati integrációját és mindennapi használatát. És viszont: ez a szabály külön - külön érvényes mind a hat törvényre, vagyis azoknak a többi hat törvénnyel való viszonyára. A Nemek törvényének ismerete és használata feltételezi az élettársunk karmája ismeretét és az annak meghaladására tett erőfeszítéseit, a karma feloldásban szerzett eredményeit. A lelki társ ilyen szemszögű megbecsülését és szellemi teljességének, egyéni szabadságának, spirituális programja másságának, különbözőségének és individuális jellegének az elismerését és tiszteletben-tartását. Ez viszont csak annyiban érvényesülhet, amennyiben az élettárs karmája és önmegváltódási programja nem különbözik annyira a mienktől, hogy ez a különbözőség lehetetlenné teszi a lényegi, spirituális és szellemi-lelki kiegyenlítődést a két fél között és a kapcsolat megreked a testi kielégülési szinteken, valamint a hétköznapi szükséges feladatok érdekében fenntartott kommunikáció szintjén. Ebben az esetben ugyanis a kapcsolat törvénytelen, még akkor is ha a legmagasabb rangú papi áldással van szentesítve. És persze, a feltétel fordítottan is érvényes: hiába érzem úgy, nem baj az, ha testileg nem vonzódok, vagy vonzzom az élettársamat - élettársamhoz, mert úgy tudom és úgy érzem hogy szellemi – intellektuális szinten és érzelmileg azonosulni tudok a párom minden lelki és szellemi problémáival, igényeivel, képességeivel, miközben testileg nem kívánom, vagy ő nem kíván engem, mert az értelmi és érzelmi harmónia és szonosulási képesség, még egyáltalán nem a spirituális színvonal. Mert ha spirituális szeinten is létezne az erős vonzódás és az egységesülési vágy, akkor testi kiegyenlítődési véágy és képesség is lenne a két személy között. Mindennek a tudatosítása szükséges ahhoz, hogy igazi lelki – szellemi társat találjunk magunknak és tényleges egységet képezhessünk az igazi élettársunkkal. Hogy létrehozassuk a kapcsolatunk által lehetővé tett egységesülés segítségével a szellemi-lelki egészségünket, ami a fizikai egészségünknek a feltétele. És ez érvényes a szexuális aktus közbeni magatartásra, mentalitásra is, ahol maximális odafigyelést és megértést kell biztosítanunk egymás számára, figyelve arra, hogy az egyéni kielégülési való törekvésünk ne vezessen az élettárs érzelmi – és testi szükségleteivel szembeni közömbösséghez, vagy az élettárs manipulációjához. Jó tudni, hogy nem csak a fizikai dimenzió szintjén történő egyesülünk, a szexuális aktus közben nem csak energetikai, vagy

esetleg lelki szinten történő kiegyenlítődéshez vezető út, hanem mentális és kauzális szinteken is meg kell történnie a kiegyenlítődésnek. És fordítva: ha két ember között nem történik meg a spirituális kiegyenlítődés, a szexuális kielégülés idő múltával unalmassá válik. Az ide vonatkozó problémák és spirituális – érzelmi feltételek tudatosításához, nagy mértékben hozzásegít a két személy asztrológiai sorsképletéből kiolvasható karmikus meghatározódásainak és harmonizációs – megváltó feladatainak, készségének és képességének (személyi horoszkópjaik karmikus aspektusainak és harmonizációs lehetőségeinek) az ismerete is. Mert nem csak fizikai értelemben vett egyesülés történik a szexuális aktus közben, hanem spirituális egységesülés jön létre a nőben elsődlegesen megnyilvánuló Hold (Lunáris), Vénuszi és Neptunuszi princípiumok által és viszont: a férfiban elsődlegesen manifesztálódó Nap (Szoláris), Marsi és Uránuszi princípiumok kölcsönös találkozása és kiegyenlítődése által. Ezért, az univerzális egybeolvadásnak (unió mystica) a párkapcsolaton belül történő megvalósításáért, az egység-élmény realizálásáért és teljes átéléséért, szükséges a teljes személyi (szellemi - mentális) éberség elérése irányába tett állandó erőfeszítés, tehát a szeretet, a hit, a közvetlenség, a meghittség, a gyöngédség és a bizalom, nyugalom és biztonságérzetet adó gyakorlása. Ez a Szeretet- gyakorlás nem az önmagunk ámitását kell szolgálja, és ezért pont úgy nem lehetséges a másik fél kauzális, meghatározottságainak a nagybani ismerete nélkül, mint ahogy nem lehetséges a mi személyes horoszkópunk ismerete által lehetővé tett belső felismerések és minden teatralitás nélküli, őszinte beismerések nélkül. Nem lehetséges a magunkra, vagy magunkba (tudatunkba) pingált úgymond erősítő, pozitív mantrák és más, pozitív jelmondatok erőszakos, százsoros és ezerszeres elismérlése révén, hanem csakis a mindennapi élet apró-cseprő mozzanataiban való egység megvalósításáért tett erőfeszítések révén. De a párkapcsolatban a legfontosabb a másikkal szembeni bizalmas és őszinte megnyílás megvalósítása, amihez egy szintén odafigyelő, saját belső poklaitól nem féltő, őszintén kitárulkozni képes partnerre van szükség. A teljes őszinteség és kitárulkozás nélkül a szerelmi aktus közbeni Egészség, a Teljesség és az Egység élményének megvalósítása lehetetlen. Csak így érhetjük el azt a kiegyenlített spirituális állapotot, amit Jézus így jellemezett, hogy "Amikor a kettőt egyé teszitek és a bensőt olyanná mint a külsőt, a külsőt, mint a bensőt, a fentit mint a lentit, s így a férfit, mint a nőt, egyetlen egységgé, hogy a férfi ne (csak) férfi és a nő ne (csak) nő legyen, amikor szemet szemért teszteket, kezet kézért, lábat lábért, akkor mentek majd be a királyságba." (Apokrifek: Tamás Evangéliuma, 22.) Ahhoz viszont, amíg ehhez az egységesüléshez eljuthassunk, előbb mindkét félnek, minél nagyobb mértékben meg kell valósítania az alapfunkcióját és ennek érdekében a két egymástól teljesen eltérő, egymástól merőben különböző funkciót és primordiális rendeltetést, soha nem szabad szem elől téveszteni és egyiket a másikkal összekeverni, illetve egyiket a másik ellenében bármiféle előnyben részesíteni. Csak az, aki erről a lényegi különbözőségről nem vesz tudomást, törekszik a két nem egyedei közötti egyenlőségre, mivel nem tudja, hogy az életben nincs az a tevékenység, amiben ők egyenlők lehetnek. Amint mondja Hamvas Béla a Tabula Smaragdina-ban: „Az egyenlőség az egység megrablása!” - Hiszen a nőnek az ún. belső felelőssége, a férfiénél százszor erősebb mágikus képzelőerejének az irányításáért való felelőssége az elsődleges, a férfinak a családjáért – annak jólétéért és védelméért - való gyakorlati munkálkodás és, amikor ez sem bizonyul elégségesnek, akkor a nehézségekben való helytállásért és kitartásért való ún. külső felelőssége a fontosabb. – Akkor miképpen lehetnének egyenlők? A két egymástól teljesen eltérő alapfunkciójú elem (Személy) között, az egység megvalósítása lehetséges és tudatos törekvések útján, annak meg is kellene valósulnia, de az egyenlőségük, eleve nonszensz. A szellemileg fel nem ébredt nőkben is éppen akkora hatalomvágy létezik, ha nem nagyobb, mint a természeti hím-tudat színvonalán élő, zavaros férfiakban. A lényegi különbözőség nem ismeretének és el nem ismerésének, valamint a nők rejtett, de alattomban igen is működő hatalom-vágyának az összegeződéséből adódik a nemek közötti örök zavartság és tájékozatlanság, és ebből a zavartságból ered az a rengeteg fölösleges párkapcsolati dráma és családi tragédia (Pl. Egymásnak és önmaguknak okozott halálos betegségek), amelyekre az orvostudomány un. gyógyszereket és vitaminokat ajánl.

Mindenki, aki a Nemek törvényével és általában az Egyetemes törvényekkel ismerkedik, meg kell értenie, hogy a férfiaknak is éppen akkora és éppen olyan fontos szerepe és funkciója és végső soron: közvetlen személyes dolga és kötelessége van a gyermekek egészségében és fejlődésében, mint az anyáknak (Még hogyha egészen más fajta is ez a kötődés!). És, hogy metafizikailag, vagyis az elsődleges realitás és az élet ősi funkciója és rendeltetése szempontjából, teljesen elhibázott, és megváltás - ellenes (Hamvas megfogalmazásában: Antikrisztusi) az a szokásrend és az a társadalmi törvénykezés, amely ezt, a magzat kihordással és a gyermekek fizikai megszületésével teljesen egyenértékű, apai nevelői - beavatói funkciót nem veszi figyelembe a nők által is éppen akkora – egyforma! – mértékben okozott házasság-bontások esetében! Azok a modern és posztmodern tradíciók és törvényerőre emelt, emancipált elképzelések, tehát, amelyek a férfiban azt tudatosítják, hogy „Neked csak a családnak való zsákmányszerzés és a gyermekekkel való esti, vagy hétvégi játszadozás, majd azoknak a társadalomba való integrálása a feladatod, vagyis, ha elhagyod a családot, akkor a gyermekeidet az asszonyodnál hagyhatod, mert neked csak anyagilag kell azokról gondoskodnod, csak az anyagi létükért vagy felelős, erkölcsileg és szellemileg nem.” És azok, amelyek a nőkben ugyanakkor azt tudatosítják, hogy: „Amennyiben szerelmes leszel valaki másba és el akarod azért hagyni a férjedet és így szétbontani a családot, vagy, ha úgy érzed, hogy nem bírod célnával azt, hogy a férjed nem csak a testedre és a gyakorlati gondjaidra kíváncsi, hanem az érzelmeidre, illetve a képzeleti világodra is - Vagyis: ha a megelégedted a személyi integritásodat ezzel a zavaró kíváncsiságával alapvetően sértő férjed kellemetlen jelenlétét. -, nyugodtan ott hagyhatod, mert a bíróságok és a törvényszékek a gyermekeket úgy is neked ítélik oda, amennyiben nem vagy bizonyíthatóan elembajos, börtönbe zárt gonosztevő, kezelhetetlen nemi beteg, visszaeső alkoholista, vagy drogos.”, nos, ezek a korrump közmegegyezésen alapuló társadalmi szokások, egyenesen luciferiek és sátániak! – Igenis ezt írtam le: Luciferiek és sátániak, és nagyon is a tudatában vagyok annak, hogy miért használok ilyen eszkatológiai kifejezéseket. - Beszéljünk végre világosan. De, amiként fent is finoman utaltam erre, nem csak a férfi igazi nevelői – apai – irányítói

– fejlesztői, vagyis: Szaturnuszi funkciója ismeretlen, illetve közösségileg megtagadott egyelőre a mi, fejlettnak képzelt kultúránkban, hanem elsődlegesen (Mivelhogy a Szaturnuszi funkciót megelőző!) az átvilágítói – megtermékenyítői (Szoláris) funkciója és szerepköre az, ami még inkább ismeretlen. És, még a férfiak eszében és életképzetében is, ez a primordiális metafizikai szerep és funkció be van helyettesítve a zsákmányszerző (természet – és a más embereket kizsákmányoló) és az élvezet-okozó (orgazmus-produkáló), valamint a társadalom- és közösség-építő, közösség irányító szereppel és funkcióval. Amiként tehát a gyermekevelés kérdésében az a tévképzet áll fenn és az hozza a törvényt, hogy a tanítók és a tanárok (pedagógusok) kell elvégezzék és nem a szülők és persze, a leginkább nem az apa a gyermekeknek az élet alaptörvényeibe és funkciójába való spirituális beavatását, ugyanúgy a nők (szeretők és feleségek) lelki- és képzeleti (idea-) világa átvilágítását is, új-tradicionálisan a papoknak, liberálisan: a pszichológusoknak és a pszichiátereknek kell elvégezni. Ez nem azt jelenti, hogy a nőknek ne lenne elvárása arra, hogy a szeretőjük – vagy a férjük foglalkozzon az ők lelkével. Sőt: IGEN IS A NŐK NAGY TÖBBSÉGE – nem véletlenül! – tudattalanul ELVÁRJA, HOGY A FÉRJ, VAGY AZ ÉLETTÁRS FOGLALKOZZON A LELKÉVEL, ÉS HA NEM TESZI, AKKOR VAGY PANASZKODIK, VAGY VESZEKEDÉST PROVOKÁL. Azonban, ez a foglalkozás, csak egy bizonyos határig mehet el! Azon a határon túl, amelyen kívül a nő, még jószágosnak és szeretetteljesnek és odaadónak és áldozathozónak tűntetheti fel magát, mind önmaga, mind a külvilág előtt - amely határon kívül, még nem érzékelhető a nőnek a férfit – férjet való, rejtett legyőzési készletet, valamint a kapzsiság, a kéjvágy, az irigység, a neheztelés és a haragvás, az élettársi-szeretői kapcsolaton kívüli szexuális élményekre való sóvárgás és álmodozás, a rejtett beavatkozási és hatalmi mánia, a munka nélküli gazdagodási vágy, stb., isten őrizz, a mai férfinek behatolni és ott szétnézni! Az már beavatkozás a nő személyes integritásába! Az már visszaélés a bizalommal, az már családon belüli erőszak, pszichológiai zsarnokoskodás, és mentális terror. - Az már nagyon sok, külső és belső teher a gyenge nő számára kérem szépen, és az ilyen férfitől, aki ezt a határt nem tartja tiszteletben és illetéktelenül bele gyalogol a csupa jószággal, önzetlen szeretettel és önfeláldozással telt, emancipált és jogait tudó női lélekbe, minél hamarabb meg kell szabadulni. Attól el kell válni, és az elől még a gyermekeket is el kell menekíteni! (Feleségem azt írta a bíróságra beadott hatalmas panaszáradatában, hogy akkora terrorista vagyok, hogy még a gyermekeink is veszélyben vannak mellettem.) Mert mindaddig, amíg az szerint ostoba közhiedelem szerint rendezzük az életünket, amely alapján a férfinak csak az a dolga, hogy maga és a női párja számára, első számú élvezet- és kényelemszerző fél legyen, illetve, hogy gazdasági családellátó legyen, és ennek a funkciónak a betöltése érdekében, a gyermekei erkölcsi – szellemi nevelését, irányítását a tanítókra, tanárookra, pedagógusokra kell bízni, a felesége lelkivilágát viszont a papokra, pszichológusokra, és misztikus gurukra, addig nincs amiért a férfiyaktól család és gyermekek iránti felelősséget – netalán tán ilyen jellegű áldozatkésztséget – elvárni! És viszont: amíg ez így van, az az egyetlen járható út a spirituálisan felébredt, de a közösségi szokásrenddel és az annak megfelelő matriarchális-feminista törvénykezési szokásokkal szemben fegyvertelen férfiak részéről az marad, hogy az első hűtlenkedési és másságra való sóvárgási jelek észlelésekor a feleségektől elváljanak. A férfi, amikor ösztönösen, minél nagyobb mértékben akar fizikailag, de pszichikailag is behatolni a nőbe, tulajdonképpen a saját abszolút lényéig akar önkéntelenül visszahatolni (Az egységbe) és ott megnyugodni. A nő, amikor (tényleg és igazából) magába fogadja a férfit, a saját abszolút lényét akarja a férfi által vissza fogadni és ez által végre teljesen világossá válni, magából az addig mélyen elzárt szeretetet kiárasztani, és megtermékenyülni, teljes fényszeretetté válni. Ehelyett viszont, mi van? Egyrészt trófeavadászat, vagy kocsmá, focimeccs, boxmeccs, hokimeccs, sporthorgászat, tévénezés, hatalomszerzést és hatalommegtartást szolgáló tudományos munka és más komoly dolgok. Másik részlől: "- Rendben van szívi, ha ez annyira fontos neked, akár szeretkezhetünk is, legyen meg a te örömed. Sőt: tova harmincöt fölött, még hálások is lennének a hölgyek, ha valamiképpen még gyermeket is gyártanának nekik a férfiak ezzel a „minden áron” való szexuális élvezetszikaró törekvéseikkel, de a lelkükbe..., nos oda meg ne próbáljanak behatolni, csak addig a határig (Hamis Szaturnusz), amíg a hölgyek számára az kényelmes, illetve nem felkavaró... Amíg tehát a látszat-egységben jól tudják érezni magukat a férfival, és az nem bántja, sérti meg azt az enivaló, filigrán kis egocskájukat... És még inkább, és sőt: „-Miért ne csinálnánk fordítva, hiszen egyenlőség van, nem? Vagyis te nem kérdezel semmit rólam, nem érdeklődsz, nem motyogsz közbe és nem is teszel semmit, csak hagyod, hogy a női- és a porno magazinokból tanultak alapján boldoggá tegyelek. És, hogy a pornólapokból tanult abszolút-biztos technikámmal megkeményítsem a hímvesszőt, esetleg, hogy ne und magad, az elengedhetetlen sörödet is szopogathatod közben..., és én majd jól elintézek, te csak dőlj nyugodtan a hátadra és hagyd magadat a mennyországba vinni, és megtermékenyíteni magad általam, a szuper nő által... Mindössze annyit kérek tőled, hogy ne akarj semmit, sem magadtól, sem tőlem, csak élvezd a kényelmes öncélú gyönyört...

- Hát persze, hogy ebben az „egymásnak lehetőleg nem ártani” nevű alapállásban, sehol a nyugati civilizációban nincs boldogság, hanem annak a látszata és üres téri színháza. És persze, hogy így nem szülehetnek utódok. Milyen spirituális színvonalon van az a kultúra, amelynek az őt létrehozó tagjai képtelenek a saját genetikai kódjaik reprodukciójára és tanulatlan, éhező emigránsok gyermekeivel kell feltölteniük az óvodáikat, az iskoláikat, gyáraikat és egyetemeiket? Mennyire lehetnek annak a társadalomnak tagjai ténylegesen egészségesek és boldogok, akik nem tükröződhetnek, a saját gyermekeikben? Egyáltalán, létezik-e kölcsönös egymásba hatolás és megtermékenyítés nélkül, de főként közvetlen – saját gyermekben való! - tükröződés nélkül tényleges boldogság?

Nagyanyainkat még boldoggá tette a háborúba induló egyenruhás férjeik és udvarlóiok szépséges látványa. A csonkán hazaérkező férjek tépett egyenruhás látványa már kevésbé. Az én lányaimnak - a mi lányainknak - már egészen biztos, hogy nem a háborús hősök fognak tetszeni, hanem a mellettük maradó, mellettük és velük együtt az életben helytállni akaró, gyermekeiket gondozó férjeik: az utódaik mellett helytálló édesapák. Legalább is úgy látom én, hogy előbb - utóbb elérkezik annak az ideje, hogy a régi harcos és zsákmányszerző férfi típust, játékon kívül helyezi majd, a gyerekeit az élet szellemi értelmébe beavató apa, és a jelenkori apokaliptikus erkölcsi válság után, a Szaturnusz is kezd majd látszani a férfiből, a zsákmányoló hérosz (Mars), és az élősködő, frivol here (Férfi-Vénusz)

mellett. A nő – férfi, feminitás – maskulinitás problematika megértésében és kezelésében a két alapfunkciónak az organikus egymás-kiegészítésére való törekvésben, a misztika éppen annyira tévút, mint materializmus útja. Két végletes és végzetes káprázat. És semmivel sem jobb ezen tévutaknál, a kettőnek a minőség nélküli vegyülete sem, amin az anyósom és a volt feleségem együtt jártak! Ez, a tinglitangli és a Hamvas Béla által ismertetett kenyőcsölés útja. A kenyőcs tudniillik mindig az élet megnyerhetőségének a misztikus materialista vagy idealista ideológiája, amivel az emberek bekenik a saját lelküket és egymás lelkét, annak érdekében, hogy a boldogság-reménye fenn maradjon és így, az élet dolgai működhessenek. Egyszer itt, aztán ott. Egyszer semmibe vesszük az anyagot és dicsőítjük a szellemet, máskor semmibe vesszük a szellemet és dicsőítjük az anyagot. Fontos, hogy meg legyen hozza az ideológia! A két véglet: mikor a misztikus fanatizmus, mikor az okoskodó liberális relativizmus. A kettő vegyülete: az itt is, ott is használható kenyőcs, viszont az eredetieknél sokkal veszélyesebb. Ez, a kettő látszólag nagyvonalúan toleráns, de valójában csak felelőtlen, „humánus” egybemosása: ez, a misztikus eszmékkel vegyülő vallásos érzélgésnek a merkantil anyagiasság szellemiségével való egyesülési lehetőségének a káprázata, vagyis a létrontás erőinek helyet adó, örök korrupció. A kereszténynek hazudott korrupcióban való kiegyezés és persze, a személyi gyengeségek nevében elfogadott morális igénytelenség. Hiszen bocsánatos bűnökkel élő emberek vagyunk mindannyian, nem? Ez, a kifelé fordított boldogságkeresési ideológiákkal való megegyezés steril kietlensége. Ebben a közmegegyezésen alapuló moslék-moralitásban él a mai ember és ez szerint vezeti az életét. A feminista siker- és szellemcentrizmus másdrangúvá süllyeszti és személyi akaratában elnyomja az anyát a csinibaba ellenében, az anyagcentrizmus, ha rejtetten is, de a családban fölöslegesnek – kiiktathatónak – ítéli az apát a gyönyörszerző playboy és az impotens tudós pedagógus ellenében. És így jutottunk el, előbb a lombik-bébi programokhoz, és a spermabankokhoz, majd a klónozáshoz. Az abszolút egoizmushoz: az áldozatot hozni képtelen, illetve a folyton téves és hamis áldozatot hozó negatív Halak-lélekhez és a magát oda adni, magát megosztani képtelen, negatív Oroszlán, Nyilas és Bak szellemiséghez. A klónozás az egoizmusunk csúcса: individuális, földi önmagammat, vagyis a tükröt, szellemi erők nélkül, anyagi szinten reprodukálni és azt sokszorosítani, mivel képtelen vagyok magamat „mással összeadni” (Halak), illetve valami mást, a földi önmagammon, a drágaságos individualitásomon kívül fontosnak és lényegesnek látni. De itt jelenik meg, a Szaturnuszi öntudat magasrendű szelleme, amely azt mondja, hogy nem. Nem engedek, sem az alacsonyrendűnek látott, megvetett és lenézett anyagi információ semmibe vételének, sem a megbízhatatlannak (Mert megfoghatatlannak), illetve nem létezőnek kikiáltott szellemi világ elárulásának. De nem engedek a kettő találomra és önkényesen kiemelt részeinek az összekutyulási szándékának sem! Ez lenne az apai szellem teremtés-világító és megváltás felé irányító funkciója. Ez, a rigurózus férfiúi megkülönböztetési képességgel: absztrakciós képességgel is rendelkező, egyetemes tudatra alapozott férfi-szülői öntudat, amely nem csak közvetlen pozitív eredményekben, hanem hosszú távú következményekben is képes gondolkodni és előrelátni, a gyermekét azonnal ellátni akaró és azt mindig biztonságban tudni akaró, tehát az azonnali pozitív eredményeket váró és leső anyai lelkesedéssel és aggodalmaskodással, illetve a női élvezetcentrizmussal szemben. Ez a keresztény férfi lényege, ezért kell őt föltétlenül megtartani a család és a gyermekei mellett, és nem csak azért, hogy azok megélhetését biztosítsa! Az élvezet-okozó szexuális erejével már alig együtt járó férfi nemzőképessége (Habár, mostanában az utóbbi egyre kevésbé igaz...) és a fizikai erejében és maradék harci kedvében rejlő zsákmányolói képességei mellett, az édesapa pótolhatatlan beavató funkciója! – Amennyiben létezik a kiegyenlítődés törvénye, ez alapján kell lennie a köznapi férfiben is egy olyan spirituális értékű lényegiségnek, ami metafizikailag (Vagyis a teremtés eredeti rendeltetési logikája szerint) egyenértékű a nők magzatfoganási- és magzat kihordási, valamint a gyermekszülési képességével! – Ami spirituális szempontból egyenértékű nő teremtői képességével! – És ez nem más mint a szellemvilág-törvényeinek a megismerési és belátási, betartási képességére alapuló, irányítói, alakítói, fékezői, és ha kell: korlátozó, szellemirányító apai képesség, amit minden férfinak meg kell keresnie és maximálisan ki kell fejlesztenie önmagában. E nélkül, ugyanis, a lényeg szempontjából, vagyis a rendeltetése szempontjából nem teljes férfi a férfi! A probléma viszont nem csak az, hogy erről a pótolhatatlan apai funkciójukról és szerepükről férfiak kilencvenöt százaléka semmit nem tud, hanem az is, hogy éppen a férfinak ettől az igényességétől, az átvilágító – tisztító, megtermékenyítő, következetesen elváró, és nem elnéző, megváltói alapállásától idegenkednek és ettől menekülnek a saját termékenyülési képességüktől iszonyodó nők. – Még az ezoterikus kékharisnyák is, a misztikusan emelkedett női széplelkek is rettenetesen félnek a biológiai és a szellemi termékenyítő – átvilágító - képességükkel őket akaratlanul is veszélyeztető férfiaktól. Sőt: a leginkább ők, csak a tolerancia nélkül úgy-e elképzelhetetlen szeretetről prédikálva, szépségesen megható misztikus elméletekbe rejtik az önkéntelen, vagy tudatosan gyakorolt férfi-leszerelői (férfi szellemiség- kiherélő) törekvéseiket! Ezt, a megtermékenyítő-megváltó férfi szellemet próbálják semlegesíteni és kiiktatni, a bocsánatos bűnök és a kegyes hazugságok, valamint a finom csúsztatások segítségével a nők, és hogyha nem lehet, akkor azonnal neki fognak az atya-férfit kizárni az életükből, és felcserélni azt, az öncélú élvezetkínáló macsó- zsákmányszerzővel (Gyermekeit a nőt boldogító zsákmányok megszerzésre és megvédésére, valamint az ártatlan női lélek tisztelésére megtanítható bunkóra.). Vagy az égi-orgazmusokat ígérő selyemfiúval, esetleg misztikus guruval. És, ha ilyen nincs a kéznél, akkor a nő „megtermékenyítő” parancsára száját befogni képes, és persze, a bumfordiságával a „női lelkét ideig – óráig elszórakoztató, és még az se baj, ha hányingerkelően mászolygó, a családon belüli erőszakról, steril és idealista - spekuláns disszertációkat írogató papucshős Ödönkével.

Amint azt mondtam már: nem létezik szeretet-ellenes (Nő és nőiség ellenes) karmikus program (Esetleg család- és anyaságellenes program), mivel a létezésben folytonosan a női ősök szelleme az, amely a karmát és az életet gyártja (A párkák nő neműek!). Logikus tehát, hogy az életadó női szellem saját maga ellen nem hoz létre, nem teremt karmikus programot, mivel, hogyha ilyesmi lehetséges lenne, ez egyenesen Isteni öngyilkosság, vagyis a lét megsemmisüléséhez vezetne. Nem létezik tehát a fény-és férfi-ellenes karmikus programoknak tükör szerinti,

szimmetrikus (női, illetve nő-ellenes, nőiség-ellenes) megfelelője! Ehelyett viszont létezik a Kameleon – program. Egészen pontosan: létezik a női princípium furcsa megoldása a boldogságért való harcok során elszenvedett vereségek: a sikertelenség és a keserűség elviselésére: Ez, az önvigasztalás és a vigasztalódás karmikus programja. Vagyis, létezik a Lilith által, automatikusan befolyásolt fizikai létezés kényelmetlenségének és viszontagságainak az elviselését biztosító, valamint a szembenézés borzalmát és kellemetlenségét enyhíteni képes önámítás: a nő – anyai boldogtalanságnak (kiegyenlítőtlenségnek) az önmaga elől való elrejtésének a karmikus programja. Nem létezik tehát feminitás- ellenes (Jin - ellenes) örökletes (karmikus) program, hanem ahelyett létezik és annak felel meg a Kaméleon-program. Nem voltam én jó, esendőség-megértő és keserűség-vigasztaló, Lilith- következményekkel való puszi-pajtáskodó férj, mivel egy jöttányit sem engedtem a családban a Kaméleon programok érvényesülésének. Az Enikő halála után ugyanis rettenetesen féltettem a gyermekeket a vírusoktól, de azzal is tisztába voltam, hogy a vírusok csak abban a családban, annak az otthonnak a légkörében és családtagjai szervezetén fészkelnek be, ahol erős és gyakori a hazudozás és az önámítás. És azért is talán, mert úgy véltem, hogy a Bak Sárkányfejemhez jobban illik a szellemi öntudat, mint a vallásos-miszticizmussal keveredő materialista korrupció. Azzal a spirituális ténnyel még a köznép is egyetért talán, hogy az életadó – szülő Nő lehetséges, hogy tényleg a szeretet és a Teremtő Isten, úgymond az Istenanya földi megtestesítője. Főként, hogy az anyai szereteten a felvilágosultak is annyit értenek, mint a vidéki papok. Persze, megfűszerezve egy kis - vagy sok! - érzélgős ragaszkodással, amiről ha megpiszkáljuk, kiderül, hogy végső soron, ha nem is kemény önzés, de semmi esetre sem hosszú távú következményeket előre látó felelősségérzeten alapuló, és a gyermek felnőtt helytállóképességét figyelemmel tartó, diszkrét szeretet-áramoltatás! Ezért, a feminitás, a feminin princípium fogalma, ma majdhogynem senkinek az agyában nem társul a felnőtté vált gyermekek elengedésével, a szeretet diszkrét kiáramoltatásával. Hanem az ezer érzelmi, morális és gazdasági szállal a gyermeket az anyához kötő és láncoló magatartással. Nem az evolúció során, a babák-gondozása érdekében kifejezett ösztönös késztetéseket, a gyermekek felnőtté válása idején visszafogni képes, azok egyéni élettapasztalásában nem beavatkozó magatartással! Hanem a felnőtté váló és felnőtté vált gyermekeknek az érzelmileg zsaroló alapállásával. És, nem társul a mai anyai szeretet fogalma, a gyermekek pszichikai önállósága és spirituális autonómiája megszerzése érdekében hozott érzelmi áldozathozattal, holott elsődlegesen és ténylegesen ezt jelenti a Szeretet (a Teremtés!) Ehelyett a buta és az IRRACIONÁLIS, MEGTARTÁSI ÉS MEGSZERZÉSI IGÉNNYEL társul az anyai szeretet, az ösztönös ragaszkodással, a felnőtt gyermekbe való beteges belekapaszkodással! De igazából nem ezzel van a baj! Hanem azzal van igazán baj, hogy azt a gondolatot, hogy a férfi az Isteni Világosság megtestesülése kellene legyen, még a férfiak kilencven százaléka is blaszfémianak képzeli és gondolja és ítéli egyelőre! Természetes tehát, hogy a gyermekeket, gondolkodás és ráció nélkül, az anyjának adják a bírósági és a törvényszéki bírók! - Amilyen felelőtlen és irracionális automatizmussal működik ez a dolog, azt is lehet mondani, hogy a bírók gondolkodás nélkül „a kölyköket az anyjuk hasa alá hányják”. És ez természetes is, amennyiben még a férfiaknak is csak három fajta képzelet van saját magától: a langyos és frivol nő-csábító, magát el nem kötelező hedonista, az élvezet-okozó, orgazmus-pontozó, néha komolyabb, de lehetőleg gyermek nélküli párkapcsolatot is vállaló kemény olimpikon, meg az életet és a sorsot tudományosan irányítani igyekvő zsákmányszerző családfő. És esetleg az utóbbi esetében jelenik meg az a szaturnuszi szellemű férfi, amelyik az élet megnyerhetősége téveszméje (létrontás eszméje) által irányított és szervezett társadalomba (trágyagödörbe, ahogyan Hamvas mondja), fél-tudatosan és fél-sikeresen, meg kísérli integrálni, az általa nevelt gyermekeket. A megváltás állapota felé terelő - irányító eredeti szerepkörökről és lényegi funkciójukról viszont, ezek a férfiak sem tudnak semmit. Hiszen, a beavatási funkció a hivatalos keresztény tradíció szerint Jézus Krisztusé, de legalább is az ő papjaié ugyebár... - Ahogyan ma is örül még az emberiség legnagyobb – spirituális - szélhámosának, ti, hogy az egyház szerint - és ez azt jelenti, hogy minimum 1500 éve, az a koncepció uralkodik itt, hogy a megváltói szerepet Jézus már 2000 éve betöltötte helyettünk. (Sőt: a katolikus egyháznak még a létrontásban közvetlenül részt vevő, vadász szentjei is vannak!! Vagyis a vadászok védszentjei, vagy mifenei...) Szóval, az ókori misztikus elképzelések szerinti hérosszá emelt Jézussal, közönségesen elcsalták és ellopatták a keresztény egyházatyák és a papok az édesapáktól a beavató szerepet! Nem csoda tehát, hogy az "istennel való kapcsolat" szerepkörét betöltő papoknak megtiltották a nőülést, illetve az apaság vállalását, holott éppen hogy ők kellett volna és kellene követhető példával előjárjanak, arról, hogy hogyan is kellene felelősségteljesen, a spirituális tudás birtokában gyermekeket nevelni! Ehelyett olyan személyeket neveznek a katolikus hívek atyának, akiknek még csak nem is lehet hivatalos – törvényes – úton elismert és felvállalt gyermekeik! Természetes tehát, hogy a nők nem akarnak, illetve, csak nagyon későn, sok esetben: végzetesen későn akarnak anyák lenni, amíg ugyancsak a nők által – valamint a tanárok, a televízió és a számítógép, jobb esetben a sportedzők által - nevelt férfiak nem akarnak, mert eszükbe sem juthat ez: a gyermekeiket nem az élvezeti-gazdasági jólét megszerzésének a trükkjeire, hanem a környező természettel és az egész létezéssel összhangban élésre nevelő, a lét rejtelmeinek a tudásába beavató édesapák lenni. Illetve, addig, amíg az ilyen ritka – apáktól, az önmegvalósítás téveszméjétől hajtott, illetve az életüket megnyerni kívánó anyák és a külső boldogság feltételeit vadászó anyáknak ezt a „jogos” törekvésüket kiszolgáló törvény-bírák elveszik a gyermekeket. Hosszú távon lehet tehát boldog a párkapcsolatokban sem férfi, sem nő, amíg a fiatal fiúkat nem úgy nevelik, hogy a lányokban ne csak a Vénusz érzékiségét, hanem a Hold termékenységét és a Neptunuszi szeretetet is „bele lássák” és azt is egyenlő mértékben igényeljék, és a lányok – fiatal nők, ne csak a Mars tüzét és gazdaság-növelő erejét, valamint a Nap élvezet-okozó ragyogását keressék a fiúkban, hanem megtartó és helytálló Szaturnuszi következetességet, valamint a napszemüveggel láthatatlan és a boldogság-vadászat alapállásából érzékelhetetlen Uránuszi szellemi világosságot is. Ahhoz, hogy, teljes mértékben megértsük a Nemek törvénye hatásmechanizmusát, nem térhetünk ki a korunk legfőbb rákfenejének, az AIDS-nek az igazi okai metafizikai vizsgálata elől. E vizsgálat következtében meggyőződhetünk arról, hogy nem a kórokozó vírusokat legyőzni hivatott ellenszérumokat kereső tudománnyal, nem a föld ökoszisztémájának a megbomlását előidéző tudományos,

gazdasági, vagy politikai eljárásokkal kell megoldani az életképzetünkben székelő bajokat, hanem a törvényesség helyre állításával. Hogy nem lehetséges külső, a zavart tovább növelő, tudományos és gazdasági módszerekkel és politikai harcok útján feloldani a szellemben (szemléletében és mentalitásában: a korszellemben) burjánzó spirituális rákfénéket. Hogy nem lehet “értelmes problémakezeléssel”, de keleti misztikába menekülés által sem, feloldani az emberek lelkében szorongató, másokéban kellemesen izgató élményekre sóvárgó Lilith-hatásokat, és, hogy nem lehet gyógyszerekkel, de misztikus-mágikus terápiákkal sem végérvényesen felszámolni a bűnbeesés néven ismert teremtés előtti, de a teremtés folyamataiban is jelen levő abszolút sóvárgásból származó idea-világi (lét-képzeti) zavarokat. Az abszolút Lilith erővel szembeállított ősteremtés az abszolútumnak tehát, egy olyan osztódással egybekötött sokszorozódással történő kiadása, olyan, az Abszolútumnak a Jin - Jang: Szeretet - Fény őállapotokká való osztódásával és sokszorozódásával, valamint a két őállapotnak a folyamatos újbóli egymásba hatolása által létrejövő új és új minőségű egység létrejövésével járó megváltódási folyamat, aminek a fizikai következményei közé tartozik, a szexuális kiegyenlítődesi aktus során létrejövő energetikai egyensúly létrehozása mellett, a biológiai megtermékenyülés is. A különböző nemű őállapotnak az egymás áthatása és újbóli kiegyenlítődesi általi egyesülése hozza létre az új, zavartalan Abszolút állapotot, és semmiképpen nem az azonos nemű állapotoknak a saját magukon belül maradása, saját magukkal való egyesülési kísérlete. (Luciferi aktus: a Fénynek az önmagán belül maradására tett kísérlete, aminek óhatatlanul meg kell buknia.) A spirituális és kauzális dimenziók szintjén, semmilyen feminin erő nem egyenlítődesi ki, más feminin erővel, vagy állapottal, és maszkulin erő sem egyenlítődesi ki maszkulin erővel, vagy állapottal. Ezért van az, hogy az Abszolútummal a tudattalan, de folyamatos és közvetlen kapcsolatban levő, felsőrendűen strukturált ember, nő nemű személyként nem termékenyíthet meg más nő nemű személyeket, ahogy hímnemű személyként sem termékenyíthet meg sem kauzálisan, sem biológiailag más férfiakat. Az AIDS vírus különösebb (katasztrofális) tömeges kirobbanási veszély nélkül, úgymond békésen és természetesen korlátolt, lappangó állapotban létezik a különböző állatfajoknál és kiemelten az emberéhez hasonló intenzitású szexuális életet folytató majmok bizonyos fajtáinál. Következésképpen, az AIDSZ ugyanolyan, a teremtés rendeltetésének megfelelő folyamatok fenntartását hivatott szabályozni, olyan korlátozó funkciót tölt be a természetben, mint az öncélúnak látszó, rák-burjánzás. Logikus ezért, hogy a halált is okozó AIDS vírusok előtti megnyílásunk - Annak a beengedésére való új hajlamunk (Ami mindössze három - négy évtizedes!) - nem más, mint a civilizációban egyre jobban terjedő pszichés zavarokból, és a természetben is ritkán, de előforduló biológiai zavarokból eredő, tömeges spirituális tévelygésnek a véget-vetési, leállítási - megakadályozási eszköze, amely, az azonos nemű személyek egymás közt folytatott steril szexuális kapcsolatának: biológiai és szellemi kiegyenlítődesi "tévképzete" elharapózásának (Az állati világban is jelentkező azonos nemű egyedek párkapcsolati egyesülésének) szab határt. Az AIDSZ vírus tehát, a biológiai hibák által is megtestesített pszichés és mentális zavarodottságnak az emberi faj fennmaradását veszélyeztető elburjánzását hivatott korlátozni és megakadályozni. Ami az állatvilágban jelentéktelen esetek szintjén megmaradó részleges és jelentéktelen jelentkezése a hibás genetikai kódoknak: a természeti (biológiai) zavarnak, vagy maximum a csoport-tudati (asztrális) "tévedésnek", anélkül, hogy ezek az elszigetelt esetek veszélyeztetnék a faj és a teremtő őserők közötti kommunikáció zavartalanságát, a hasonló jelenségek nagy méretű megismétlődése és az öncélú kéjelgésekre való tudatos törekvések következtében történő elburjánzása az embernél (lásd: szórakoztató ipar és azon belül a szex-ipar.), halálos fenyegetettségi állapotot hoz létre. A homoszexuális állapot ugyanis, a racionális következtetésekre képes és a teremtői képzelőerővel (mágikus képességgel) rendelkező emberi én-tudatnak az Abszolút Léttudattal (Mindenkiben a teremtői potencialitást tartalmazó isteni maggal.) való közvetlen kapcsolatrendszer (a zavartalan információ áramlási lehetőségek) veszélyes összezavarodását eredményezi. Jól tudjuk, hogy nem csak homoszexuális kapcsolatok útján történik az AIDS vírus-átadás és az "ártatlan" kiskorúak is megfertőződhetnek, nem csak deviáns felnőttek szexuális vágykielégítő alanyaiként, hanem akár "steril" korhízi kezeléseik, egészségügyi beavatkozások alkalmával is. De azt is tudjuk, hogy a problémák keletkezésének a valóságos dimenziójában, ahol többek között a rezonancia és a fejlődés törvénye az úr, nem léteznek ártatlan egyedek. Sorsfigyelő asztrológus vagyok, tehát nem orvos és nem biológus, következésképpen, nem látom értelmét az AIDS kérdésnek a testi következményeiben és tüneti (felületi - felületes) szintjén való vizsgálatának. Pszichológus és pszichiáter sem vagyok, de ezeken a szinteken is, csak a spirituális folyamatok következményei észlelhetők, amint azt a pszichés betegségeknek végre-kiderült orvosságok általi gyógyíthatatlansága is bizonyítja, vagyis a szellemben és nem a testben van a betegségek – és a fertőzések - igazi oka és kulcsa. A kényelem és az élvezet ráció logikája szerint élni törekvő ember szemében, a humanista - tudományos igazságosság szempontjai szerint tehát, a határhelyzetekben megnyilvánuló egyetemes törvények jellege könyörtelen. Nem a szerencse és nem az Isten, vagy az isteni gondviselés az ami elhagy, vagy bele taszít bennünket a szélsőségesen fájdalmas és tragikus létállapotunkban. Magunk vagyunk azok, akik a visszafordíthatatlan, fizikailag és pszichikailag "elviselhetetlen" vég-helyzetekbe sodorjuk magunkat az életnyerés logikája szerint, az anyai ági ősök imaginációjában megkövesült és a spirituális memória által az auránkba áttevődő, romboló és ámító szellemi programjaink által sugallt öntudatlan és önkéntelen negatív késztetéseink miatt. Ha nem tudatosítjuk a karmánk jellegét, és ez által nem válunk képessé a lelki - szellemi és spirituális (teremtői képzelet szerinti életmód) átalakulásra. A köznapi logikánk szerint, az egyetemes törvények könyörtelenül hatnak akkor, amikor nem tudjuk, vagy nem akarjuk az ismereteink segítségével magunkat átvilágítani és hibáinkat beismerni, hatástalanítani a képzeleti agresszivitásunkat, vagyis akkor, ha gyermekkorunk idején az édesanyánk, ahelyett, hogy kiegyenlítődesi, intenzíven és huzamosan átéli az ő lelki - szellemi állapotán belül a mi spirituális struktúránkba is átörökített sóvárgásait és más spirituális zavarokat okozó negatív érzéseit. Régi, újságíróból lett egyetemi tanár barátom, úgy nyilatkozott egy irodalmi díj átvételekor, hogy a posztmodern emberiség tragédiája abban áll, hogy a pragmatikus racionalista törekvései közben háttérbe szorította az intuíciót, a finom megérzéseit és ennek következtében nem tud boldog lenni. Hogy boldog csak akkor lehet újra, ha a tudományos - racionális gondolkozása és pragmatikus magatartása mellé újra kezdi használni az érzelmeit, ha

újra kezd hallgatni a megérzéseire, az intuícijára, ha hagyja magát vezetni az érzései és a vágyai által. Műveltsége, szellemi nyitottsága révén a pragmatikus újságírás, majd a szociológia és a politológia területéről az irodalom - a művészet - területére érkező esszéíró ismerősöm ma ott tart, ahol minden misztikus intuícióval megáldott humanista gondolkodó. Úgy képzelik, hogy elég a boldogsághoz az, ha beengedjük az álmvilágot, az érzéseket és az intuíciót az életünkbe, vagyis azokat az imaginációt üzemeltető primitív tulajdonságainkat, amelyekről lemondunk a technika és a tudomány segítségével létrehozandó földi paradicsom érdekében, az egyensúly helyre fog állni és az emberiség megnyugszik és boldog lesz. Az ismerős esszé író nagyon téved. Nem a racionális és logikus gondolkozással van a baj ugyanis, amely önkényesen elnyomta volna bennünk a feminin és az infantilis vonásokat, hanem az egész életképzettel és lét-látásmóddal. Nem az egyetemes logosz természetét tükröző racionális logikánkkal van a baj, hanem a rendeltetés-tudatunkkal, a természettudományosan nevezett, természet-ellenes (természet-legyőző, természet-kizsákmányoló) gondolkozási rendszerünkkel, az öncélú kényelmet és élvezetet kereső, vagyis a szubjektív jó szerint termelni és berendezkedni akaró ember javát szolgálni szándékozó, létrontási-logika szerinti alapállásunkkal: a humanista alapállással. Mert: "Nem a te utad, hanem az én utam, mondja a seregek ura". Nem az emberi haszon-állat és haszon-növény koncepciókra alapuló morális koncepciók és politikai törvények szerint kell élni, hanem az isteni törvények logikája és rációja szerint. Isten őrizze, hogy a Lilith által vezérelt "ártatlan" vágyakat és az életnyerés logikájának a szolgálatába állított, siker-szolgálat rációja szerinti intuíciót egyenértékűvé tegyük a hosszú távú következményeket (és nem a hamari hasznos eredményeket!) mérlegelő felelősséggel és az éberséggel! Vizsgáljuk hát meg az AIDS terjedését onnan, ahonnan a "fizikai betegségbe" torkolló világméretű fertőzések burjánzása és tömeges veszéllyé válása elindult: A szexuális vágy- és képzet zavarodottságnak, a "normálissá fejlődő" globális kéj-szolgáltatástól, a civilizációt mozgató öncélú kéjvágy-kielégítés határtalan tágitásának az iparától, a minden devianciának a "természetes-emberi" jelenséggé avanszálát kezelésétől, a liberális elvek segítségével történő ideologizálásától. Onnan, amikor egyes, a már-már néptömeg méreteket is érintő csoportok nem csak, hogy természetes nemi (és szellemi!) állapotként kezdtek a homoszexualitásról beszélni, és azt törvényesíteni. És talán még ezzel a jelenséggel sem lett volna nagy baj. A baj akkor kezdődött, amikor ezek az embercsoportok sajátos művészetet és filozófiát, sőt: vallást és ideológiát is "alkottak" a homoszexualitásból. Metafizikailag a helyzet egyértelmű. "Ami fent van ugyanaz, mint ami lent van": spirituálisan nő nem egyenlíthet ki nőt, természetes szexuális aktusban, és emiatt ugyanakkor: természeti aktusban nő nem termékenyíthet meg nőt, mivel, ugyancsak természetes körülmények között, szervezete nem termel megtermékenyítő magot. Szeretet nem termékenyíthet meg szeretetet, és nem egyenlítődhöz ki szeretettel, hanem csak Fénnel. Csakis Fénnel! És spirituális szinteken, a Jang erő sem termékenyítheti meg kauzálisan a Jang állapotot, mint ahogy természeti - biológiai szinten sem. A gyűlölet nem az Isteni egységet helyreállítani képes komplementer őállapota a Szeretetnek, hanem annak a szétbomlott, darabokra szagatott, szilánkokra porladt és összezavarodott, egységet alkotni képtelen, de az egység megvalósulását megakadályozó (szennyes) állapota: maga az örületen kavargó zuhanás és a rothadó - bomlás örvénye. Szeretetből és gyűlöletből nem lehet spirituális egység, mint ahogy a Fényből és a sötétségből sem lehet egység, hiszen a sötétség mindössze a fény hiánya, de semmiképp nem a fénynek a spirituális kiegészítője! A sötétség a Fény hiánya, vagyis a szellem teljes hiánya és nem egy önálló ősprincípium amely a Fénnel lenne ellentétes. A sötétség és a gyűlölet tehát a fény- és szeretet-hiánnak mindössze a következménye. A szellem-zavar és az Imagináció-zavar következménye, vagyis az egység létrehozásának (a másik nemmel való egységbekerülés és kiegyenlítődéssnek) az elutasításának, esetleg "finom", diplomatikus elkerülésének a következménye. Nem célom azt vizsgálni, hogy mennyiben tehet vagy nem tehet, mennyiben hibás, vagy nem hibás, hogy mennyiben felelős a homoszexuális, vagy a pedofília szellemi, lelki és fizikai állapotába került személy az ősteremtés megvalósulásával és rendeltetésével szembekeült vágyaiért, "a természetért", a teremtés célját és rendeltetését önkéntelenül obstruáló, a teremtés logikájával szembeszegülő késztetéseiért. Hiszen ez is örökletes programoknak az áttételes következménye, ami az anyai ági ősanák elfojtott szexuális vágyai következtében létrejövő, mély és zavaros szexuális sóvárgásokból, a sóvárgások által indukált fantáziálásból és lélekben intenzíven átélte férfi-ellenes, spirituális magatartásból ered. Ezek a karmikus csomagok, a férfi utódokban nőellenes késztetésekké, nőekkel való egységesülési képtelenség-érzésekké, változnak a polaritás törvényének megfelelően. De általában is, ezeknél az utódoknál, az ellentétes nemű, felnőtt személyekkel való világos kommunikáció és hosszas együttélés a maga ellentétes összetettségében, sokkal problémásabb és nehezebb. Ezért az ellentétes neműekkel való párkapcsolat, sokkal több erőfeszítést, figyelmet, helyes ismereteken alapuló megértést, felelősséget és áldozatot igényel, mint az azonos nemű személyekkel való kommunikáció. A természetes kapcsolat a gyökeresen különböző alaptermészetek közötti egyeztetést, a külön neműségből eredő különböző nyers késztetéseken, érzéseken természeti igényeken és elvárásokon alapuló képzetek összeegyeztetését feltételezi. A másnemű élettársi viszony követeli és provokálja, de ugyanakkor nehezíti is a partnerrel szembeni őszinteséget: a különböző alapszükségletek és lelki állapotok miatt sokszor igen nehezen megvalósítható gondolati és racionális nyíltságot és mindkét fél részéről kényelmetlen hibabelátásokat igénylő felelősséget és nem egyszer fárasztónak tűnő, figyelmet feltételező. A homoszexuális kapcsolat ezért, sokkal, de sokkal kényelmesebb, mivel a természeti (nemi) másság által jelzett érzelmi, értelmi, szellemi és spirituális másság megértésére irányuló erőfeszítést nem kell felvállalni, és fenntartani. A megértés és a kommunikáció tehát, látszólag gördülékenyebb. A nemek közti fizikai és lelki megtermékenyülés és a spirituális kiegyenlítődéss létrehozása érdekében tett erőfeszítések kikerülése - elhárítása miatt, a homoszexualitásukat megtartani akaró személyek tehát, nem, hogy oldanak a karmájukat, de még inkább erősítik azt, és semmit nem fejlődnek spirituálisan és ezt tudattalanul érezvén, permanens, de a nappali öntudatuk előtt rejtett büntudatban élnek. A tudományos (pszichológiai) elméletek és öngazolások segítségével a tudattalan mélyére süllyesztett permanens büntudat, e rejtett szellemi vétek-tudat miatt, rejtett agresszivitást okoz. Mivel nem csak a pragmatikus-racionális és nem csak a misztifikáló, vallásos-irracionális (babonás) tudatunk vezérel bennünket,

hanem a szellemünk legmélyén rejtőző abszolút östudatunk (lelkiismeretünk) is, és az egyetemes felelősségérzetünk is, aminek finom (zavaró) jelzéseit semmiféle vallásos misztifikáció és semmiféle tudományos magyarázat nem tud teljes mértékben elnyomni, a homoszexualitást gyakorló személy, a "természetes másságát" igazoló legszilárdabb elméletek védelmében is rejtett büntudatot érez a lelke és a spirituális öntudata: lelkiismerete mélyén. A tudattalan képzeletvilág legmélyebb rétegeibe száműzött és lefojtott büntudat, pontosan az egyetemes szellemtörvények alapján, minden esetben rejtett (tehát a nyíltnál sokkal veszélyesebb) agresszivitást eredményez. Ez akkor is így van, ha a művészi tehetséggel rendelkező homoszexuális személyek, "mérhetetlen szelídségről és szeretetről tanúskodó, "művészi alkotásokkal" képesek a szükségképpen rejtett agresszivitásukat maguk és a közönségük elől elrejtetni, ha szívhez szóló produkciók által altatják el a lelkiismeretüket és közösségüknek a figyelmét. A rejtett agresszivitás által befolyásolt élet-képzelettel élő személy, a be nem ismert és a fel nem oldott és kiegyenlített büntudattal élő ember, lelki vívódásai közben menthetetlenül támadja képzeletben (és ezt annál is inkább teszi, ha saját maga előtt lehazudja ezt a támadást un. józan, vagy vallásosan érzélgős-hipokrita magatartással, mint az én édesanyám) azt a személyt és azokat a személyeket, akiről tudja, vagy sejtí, hogy nyíltan, vagy a háta mögött elutasítják, megvetik és igyekeznek kiközösíteni őt. A homoszexuális személyek esetében ez a célpont, amit a saját rejtett büntudatuk miatt gyűlölnék és támadnak az idea-tudatuk legfinomabb szintjén, az un. többségi rész, a nem-homoszexuális emberiségnek a "túloldalon álló" része. De emellett, a másság-tudat miatt a "többiek csoportját" képező, nem-homoszexuális emberiséggel szemben érzett, finoman palástolt önkéntelen gyűlölet mellett, és azon túl, a saját más-állapotát és "az ő mássági sorsát"; sőt: ha vallásos, akkor egyenesen az objektív és őt ilyen bosszantó helyzetbe hozó Sors-adó Istent is támadja, ha materialista, akkor a "vak természet"; de végső soron az ő élete eredetét, az Abszolútumot is támadja önkéntelenül. Érthető tehát, hogy a könyörtelen AIDS vírus miért hódít elsősorban a homoszexuálisok körében, és miért látjuk e szex-rákot a személyiségtudat spirituális rétegeibe vezett, anyai ági ősök által megélt és az utódnak öntudatlanul átadott szexuális zavartság következményének. Az AIDS-fertőzés elsősorban a családi karmából és személyi lelkiismeret-furdalásból eredő, több generáción át folytatott, lelkiismeret-altatásnak és hamis információ-áramoltatásnak, valamint az egyéni sors-ideák támadásán keresztül az abszolútum irányába fordított, gondolati-érzelmi nehezítésnek, nyílt haragnak, tehát a tudatos, vagy az önkéntelen képzeleti támadásoknak, a hatás és visszahatás törvénye alapján ható következménye. Miközben a rák-burjánzást a személy szervezetének az önáltatás következtében fellépő belső működési meghibásodása hozza létre, addig a hamis információkat tartalmazó AIDS-vírus a személyek közötti fizikai kontaktus révén történő fertőződés, vagyis személyközi információ átadás – átvevés, vagy (az anyai ági kauzális programok átadásával együtt) az öröklődés útján terjed. A rákot kiváltó hazug magatartásnak nem létezik a köztudatot különösebben érintő, azt felkavaró és állásfoglalásra provokáló ideológiája, miközben a homoszexualitásnak a vallásos és tudományos alapú ideologizálása és ezen ideológiáknak az épp érvényben levő közkeresztény és vallásos nézetekkel történő konfrontációja évtizedekkel az AIDS-nek a tömeges betegségként való megjelenése előtt elindult. Nem véletlen, hogy az AIDS esetében egy célirányos kábítással és ámitással: hamis információ áramoltatással kapcsolatos tömeges fertőződési lehetőség is fellépik: a kábítószer-injekció útján történő fertőződés. A huzamosan és többnyire kábult tudat-állapotban levő személy egyértelműen hamis szellemi információt áramoltat mind a környezete, mind a spirituális öntudata: a lelkiismerete irányában, aminek következménye a hamis információt szóró "adóállomás" megszüntetésének, vagyis a személy halálának a szüksége. A Szeretet - állapot első sorban a kábulat elleni törekvést, a legfőbb éberség megszerzését igényli, - és nem a zavaros és korrupt kábulat-állapotok növelését és szaporítását az élvezői-fogyasztói tolerancia nevében. Amiért valakivel, vagy valamivel együtt- érzek, nem azt jelenti, hogy igazat is adok neki és tolerálom a tévelygését, vagy elköteleződöm "az ő ártatlan-kisebbségi"; ügye mellett. Együtt érezhetek valakivel, vagy valamivel, ez viszont nem azt jelenti, hogy vele egyet is kell értenem. Ahogyan ez fordítva is igaz, és nem mindig szoktunk együtt- érezni azzal (azokkal) akivel, vagy amivel egyetértünk. A természet- és teremtés-ellenes magatartásukat feladni nem akaró, és az általános emberi életfeladatokat felvállalni nem akaró "homoszexuálisok"; is, tüntetnek a törvénytelen "mátságukkal"; és ahelyett, hogy a karmájuk feloldására törekednének, elvárják a karmikus gyengeségük legyőzésének az elutasításából következő "nehéz helyzetükkel"; együtt érző, embertársaiktól az érzelmi együttérzés mellett, még a racionális egyetértést is! Vagyis, az ők karma-oldás ellenes, tehát rendeltetés-ellenes és törvény-ellenes szexuális viselkedésükkel szembeszegülő személyekkel szembeni állásfoglalást, tehát a többségtől és a törvényesség – követelő nyílt magatartástól való elhárítódást, elzárkózást, vagyis a homoszexuálisok és a leszbikusok ellenségeivel szembeni szolidaritást! Holott, együtt érezhetek ugyan a feloldatlan karmájától szenvedő emberrel (az AIDSZ vírussal fertőzött homoszexuálisokkal, vagy más természetellenes szexuális vágyakkal rendelkező emberekkel), de egyáltalán nem kell velük együttműködve és velük egy követ fújva, az ők ferde boldogság-képzeteikkel és az eljárásaikkal egyet - értenem. Sőt: ha akarom, nyíltan is felelhetem a szavam és akár harcolhatok is e karma-oldás ellenes magatartásnak a normálisként való elfogadása és elterjedése ellen. Az alkímiai műveletek közül a preparatio (preparáció) művelete, vagyis az előkészítés felel meg a nemek törvényének. Az asztrológiai őserők közül a Vénusz és a Mars, az asztrológiai spirituális erőterek közül viszont a Mérleg és a Skorpió és természetesen a nekik megfelelő hetes ház (az élettársi viszonyok életterülete) és a nyolcas ház (többek között a szellemileg - spirituálisan felemelő és megnyitó - átalakító szerelmeknek, valamint a megalázó szerelmi - szexuális viszonyoknak az életkörü megtestesítő horoszkópház).